



Câu Chuyện của Michelle

Gia đình chúng tôi bắt đầu các dịch vụ EI cho Jackson khi con được ba tuần tuổi. Đó là thời điểm trước khi COVID xảy ra. Tôi làm việc trong lĩnh vực can thiệp sớm, và tự giới thiệu để có thêm sự chăm sóc cho con. Chúng tôi cảm mến điều phối viên dịch vụ của chúng tôi cũng như các dịch vụ mà Jackson nhận được. Khi đại dịch COVID bùng ra, cả chương trình mà tôi làm việc cũng như chương trình dịch vụ của nhà chúng tôi nhận được đều chuyển đổi từ trị liệu trực tiếp sang hình thức trị liệu từ xa. Vào thời điểm đó, chúng tôi cũng đang trong quá trình thay đổi điều phối viên dịch vụ. Có rất nhiều thay đổi xảy ra cùng một lúc.

Các dịch vụ trị liệu từ xa trong chương trình của chúng tôi rất tốt. Chương trình của chúng tôi thực sự sử dụng phương châm Tương Tác Giữa Cha Mẹ Với Trẻ Sơ Sinh (PIWI), vì vậy việc chuyển đổi sang hình thức trị liệu từ xa không quá khó khăn. Điều phối viên dịch vụ của chúng tôi rất thông cảm cho lịch trình của chúng tôi cũng như cân bằng giữa các trách nhiệm công việc tại nhà như dọn dẹp và giặt giũ, nuôi dạy trẻ mới biết đi và làm việc tại nhà. Bởi vì tôi làm việc cho một chương trình khác và gặp gỡ tất cả các gia đình tôi chăm sóc bằng cách sử dụng hình thức trị liệu từ xa, cho nên chúng tôi luôn trao đổi về câu chuyện quay trở lại sử dụng các dịch vụ trực tiếp sẽ như thế nào. Tôi biết điều phối viên dịch vụ của chúng tôi đã được tiêm chủng ở Giai Đoạn Một, nhưng tôi đang mang thai đứa con thứ hai ở giai đoạn đầu và tôi đang đợi thêm một thời gian nữa để được tiêm chủng theo lời khuyên của bác sĩ.

Vào khoảng thời gian đó, chương trình của chúng tôi bắt đầu khảo sát chúng tôi về việc quay trở lại sử dụng các dịch vụ trực tiếp. Họ hỏi liệu chúng tôi có cảm thấy thoải mái khi gặp trực tiếp không, liệu chúng tôi có đồng ý đeo khẩu trang, hay cảm thấy tốt hơn khi trị liệu bên ngoài, liệu chúng tôi có thực hiện giãn cách xã hội không khi nhà trị liệu ở trong nhà mình hay không và liệu chúng tôi có đồng ý hăng hái trong những lần trị liệu như trước dịch COVID không. Tôi nhận thấy chương trình rất chu đáo khi hỏi chúng tôi bằng văn bản về cảm giác của chúng tôi khi quay trở lại sử dụng các dịch vụ trực tiếp. Tôi lo lắng về tất cả những điều chưa biết, chẳng hạn như trước khi đến nhà chúng tôi thì họ đã lui tới những ngôi nhà như thế nào, nhưng chủ yếu là lo lắng về việc Jackson và tôi chưa được tiêm chủng.

Con chỉ mới bắt đầu đi học mẫu giáo ở ngoài, và tôi thực sự thèm khát sự bình thường. Con cần tôi MỌI LÚC, suốt cả ngày. Điều phối viên dịch vụ cho chúng tôi biết rằng dù chúng tôi quyết định làm gì để thấy thoải mái thì cô ấy đều đồng ý.

Hóa ra tôi đã có thể tiêm vắc-xin ngay trước lần trị liệu trực tiếp theo lịch đầu tiên của chúng tôi. Đó là một ngày tuyệt đẹp, vì vậy chúng tôi vui chơi bên ngoài. Điều phối viên đeo khẩu trang trong suốt buổi trị liệu. Jackson lúc đầu có hơi dè dặt, nhưng sau thì con đã quen dần. Lần đầu tiên chúng tôi gặp mưa trong buổi trị liệu theo lịch của mình, nhà trị liệu đã gọi cho tôi và hỏi tôi có muốn hình thức trị liệu từ xa không. Tôi đã nói không, và chúng tôi đã có buổi trị liệu trong nhà. Những người lớn đều đeo khẩu trang. Vì chúng tôi đã khởi động lại dịch vụ EI trực tiếp, chúng tôi đã thêm Chương Trình Dịch Vụ Cá Nhân Dành Cho Gia Đình (IFSP) của mình và có thêm nhà trị liệu mới. Jackson đã cảm thấy thoải mái với tất cả mọi người và giờ đây cảm thấy bình thường khi có người đến chơi nhà.